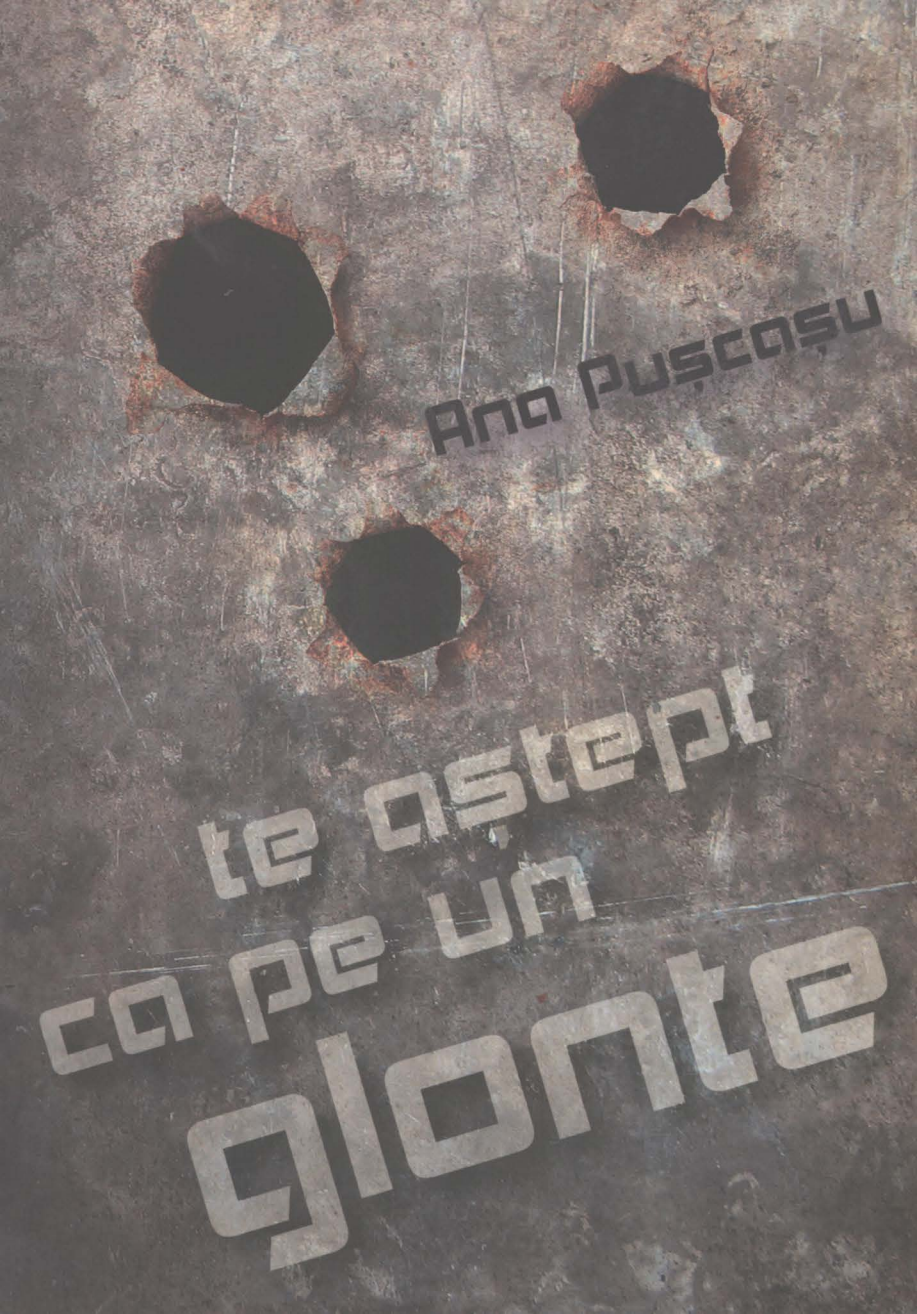
Ana Pușcoașu
te aștept
ca pe un
glonte

Ana Pușcașu

te aștept ca pe un glonte

te aştept ca pe un glonte de Ana Puşcaşu
seria Poezie | colecţia Opera Prima

© 2012 casa de pariuri literare
www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro
tel.: 021.2607596; 0741.587259; 0726.407349

editor: Cristian Cosma (un cristian)
producţie: Victor Jalbă-Şoimaru

© Shutterstock Images LLC pentru fotografia de pe copertă
typefaces Warnock Pro & Adobe Text Pro, designer Robert Slimbach, Adobe Systems Incorporated
tipărit la Mega Print, Cluj-Napoca

0 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Puşcaşu, Ana-Maria
te aştept ca pe un glonte / Ana Puşcaşu; – Bucureşti:
Casa de pariuri literare, 2012
ISBN: 978-606-8342-50-4

821.135.1–1

Ana Pușcașu

te aștept ca pe un glonte

poeme

casa de pariuri literare

Ana Pușcașu s-a născut pe 1 iunie 1988, la Petroșani.

A absolvit Liceul Militar la Alba Iulia și Facultatea de Litere a Universității de Vest din Timișoara.

În prezent, urmează masteratul de Comunicare Interculturală al Facultății de Litere din Timișoara.

A publicat texte în antologiile *Pavel Dan 50* și *Orbitorul din oglindă*, dar și în reviste literare: *România literară*, *Orizont*, *Stare de urgență*, *Luceafărul*, *Discobolul*, *Revista la plic*.

LM

LM 1.

– primele zile –

pe vremea când încă dormeai cu
bocancii în picioare și cu vestonul
nedescheiat în jurul tău se întâmplau
doar lucruri bune holurile
se lustruiau cu parafină sau cremă de ghete
cazarmamentul se scutura
în fiecare vineri uniforma de oraș se schimba
la doi ani

în jurul tău oamenii visau să piloteze miguri
să curețe perfect țevile
ca și cum asta le-ar asigura tot timpul
de care au nevoie.

numai gândul că producătorul
de arme kalashnikov ar putea da faliment
îi mai întrista.

LM 2.

– alergi –

un pluton de fruntași trece
pentru a nu știu câta oară în
ultimele două ore peste liniile
trasate la distanțe egale pasul de defilare
întins aproape perfect

alergi pe baza sportivă în jurul
poligonului gândurile
ți se desfac în timp ce te străduiești să
calci exact pe urmele lor

pasul de defilare face bulbii de zăpadă
ai salcâmilor să vibreze ca pelicula
subțire a căștilor din urechi

în mijlocul lor ești singurul

LM 3.

– numai zgură –

rămân în urmă mereu
e un fel de rugăciune să stai
să speli cămășile albastre sau să
trasezi linii cu var
prin fața comandamentului

pentru ei să rămâi în urmă
e de fapt o boală
numai zgură în promptitudinea cu care
răspunzi oricui cu ordonați

abia când plutonul
care deszăpezește platoul
se va opri leneș în aburul lor
o să ți se pară că toate
gesturile sunt contururi
dintr-o carte armeană de geografie

LM 4.

– să nu tresari –

îți potrivești pătura pe aliniamentul de tragere
ceilalți sunt aproape de tine
gata să te lovească

abia apoi asiguri arma și îți ții
respirația ca un aurolac la prima
gură de aer proaspăt
ceilalți sunt aproape
le auzi umerii agățând zidurile
garajelor râzând sau împingându-se

toată șmecheria e să nu smucești trăgaciul
și tot curajul de care poți de fapt să dai
dovadă e să nu tresari când praful
de pușcă îți izbește metalic obrazul

LM 5.

– unul la patru ani –

pe noi ne numărau după gloanțe
și apoi ne trimiteau la duș

să nu crezi că noi nu ne jucăm
de-a moartea îți șopteam și tu
știai că trebuie să aprinzi becul dimineața
o să înceapă brusc cu ofițerul
de serviciu dând buzna în dormitoare

murzic a murit în vară
unul la patru ani îmi spuneai
și știam amândouă că mâine o să bată
vântul în poligon

LM 6.

– vene calde de cauciuc –

la sfârșitul aplicațiilor cu masca
de gaze inima ta poate lua forma
unui reactor nuclear a unei zone
de deșert ascunse undeva la periferia
proiecțiilor topografice
atât de precise

fiecare atac
fiecare filtru care o să te protejeze de atac
se depun în inima ta
deja un reactor nuclear

din creierul tău țâșnesc vene calde de cauciuc
la jumătatea unei zile de august
te așezi lângă orice femeie
din sala de așteptare lângă orice
barman care spală seara paharele
aștepți băiatul care încarcă brichete

LM 7.

– ștampile pe ordinul de serviciu –

asistentul de gardă îmi face
un semn discret vorbim la telefon
de câteva ore și asta
învinge cumva amorțeala

toată lumea aici îmi caută venele
tu bei whisky și fumezi într-un
oraș pe care nu l-am văzut decât în trecere

urăsc vulnerabilitatea cu care aștept
să te apropii și să-mi străpungi
coloana de parcă ai pune doar
ștampile pe ordinul de serviciu

restul serii ni-l petrecem împreună
în altă rezervă de spital unde ne amintim
mult mai ușor primele defilări

LM 8.

– numărul de pași până în fața formației –

se întâmplă uneori să nu aproximezi
exact numărul de pași până
în fața formației și ei să se holbeze la tine

inspecțiile de dimineață cu
buzunarele cusute și nasturii rupți
toate plantoanele primite peste rând
sunt discursurile lor lungi
și obositoare despre siguranță bani
carieră

o dată pe lună poți să te simți
chiar curat printre sacii
imenși cu cearceafuri în
mirosul de clor al femeilor
grase care le numără și te împing
puțin mai departe

LM 9.

– nopțile interzise –

încă zece minute până se schimbă
plantoanele verifici rastelele cu ghete
înșirate de-a lungul holului ca niște spinări

ea povestește ceva despre un
concert pe care l-ai ratat
pentru că nu ai avut curajul să sari
împreună cu ceilalți

abia când ajungi în centru
începe să ți se facă frig
nopțile interzise adună
în tine tot mai tare sâmburele de ură

LM 10.

– 32 de grade –

după trei ore de consiliere psihologică
la 32 de grade și ceva în pantaloni
cu vipușcă și cravată cu nod
mic lucios totul începe să se dizolve înăuntru
ca într-un un film cu fetițe grăsuțe și
puști pletoși care nu știu să cânte la chitară

la 32 de grade și ceva când gravidele
beau apă minerală în parcuri și bulele
aspre le străpung porii tu o să ai
în sfârșit revelația insuficienței singur o să
pricepi că toți sunt tâmpiți și că la final
toți o să te învingă

LM 11.

– să nu uiți –

lui Sabin

să nu uiți povestea asta
liniștea aspră ce ți se scurge
printre degete și ne bate
câte un cui lung în palme

LM 12.

– cămăși albastre cu epoleți –

câteva ore petrecute în oraș ne
transformă de obicei în zepeline
ei ne-ar fi putut atinge și pentru
o clipă chiar invidia

în secret fiecare își imaginează nopți
cu vodcă și țigări ieftine libertatea ta
izbucnește pe geamul de la stație
direct pe acoperișul liceului

dacă te întinzi suficient vei atinge
cu vârful degetelor cerul ăsta din sute
de mii de cămăși albastre cu epoleți

LM 13.

– la un alt etaj –

o să plătim cândva pentru
superficialitatea cu care ne zgâriem
pielea şi ne aprindem hainele
din dezgust sau ură

seara la un alt etaj
în sectorul caporalelor
aburi incandescenți ne topesc
și mai mult memoria

trecem dușul din mână în mână la fiecare
două minute încercăm să nu ne atingem
de parcă ne-am cunoaște

suntem toate în corpul unui deținut
am început să-i curățăm oasele de miere

LM 14.

– rămân aprinse doar becurile de control –

controlul osc-ului o să ne scoată
din nou de la duș numărători peste numărători
în dormitoare pe plutoane efective și ghete

știi exact de cât timp ai nevoie
ca să te schimbi în uniforma de instrucție
și să cobori pe platou la apel

cât va dura până frigul o să construiască
adevărate tunele prin burțile noastre
în serile sticloase de iarnă

drapelul coboară de pe catarg
cu moleșeala unei șopârle pe gâtul
sergenților care dau onorul

după ce toate se liniștesc și apa
caldă se oprește rămân aprinse
doar becurile de control

LM 15.

– încă te temi –

te treci în permisie într-un alt oraș
și de fapt nu pleci niciunde

stăm întinși pe dealuri și așteptăm
să înceapă noaptea
ne e tot mai frig ne împrumutăm unii altora
haine
stăm spate în spate și câini se apropie
ne adulmecă picioarele

unul dintre ei e de serviciu la noapte unul
dintre ei te urmărește când te întinzi pe băncile
din fața muzeului

ai 18 ani și corpul tău e un munte de rușine

LM 16.

– suntem în cluj –

te strecori neobservat
în formație așa cum alunecă
apa călduță în calorifere

știi tu ești chiar mișto și totul
a trecut mult prea repede

bei bere din căni de nescafe și asculți
înjurăturile unui punker
în camera de alături

suntem în cluj și asta are un farmec
aparte în unele gări mici melodiile
de pe mp3 se schimbă la întâmplare

LM 17.

– pas –

între noi ne strigăm doar
pe numele de familie

inimile noastre de absint
nu îmbătrânesc deloc în afara orașului

cineva desenează
soldați urlând pe marginea scaunelor
un bătrân se ridică brusc în cap pe o masă
șoptește scrumierei

și tu

nu ai de unde să știi că peste ani
tinerii poeți o să stea aici la mese sub
umbrele de papură o să-ți auzi
prietenii râzând

LM 18.

– după ora stingerii –

cele mai multe sms-uri ţi le
trimit în timpul întâlnirilor
cu comandantul

atunci

mi-i imaginez pe ei stând
cu pieptul în zăpadă ca niște
mine antipersonal

rămân cu tine pe scările companiei
mult după ora stingerii am putea
să facem pâine prăjită cu
fierul de călcat sau să pierdem
vremea în sectorul candidaților

LM 19.

– într-o limbă străină –

dacă aș fi o femeie slabă
dar excesiv de slabă aș avea
prieteni la poliția de frontieră care ar lua
mită ca să vină să mă vadă
și apoi ar dormi în mașină zile în șir

într-un hotel de 4 stele cu multe
camere pustii călduroase
ni s-ar aduce prosoape curate și femei
cu țevi de eșapament în loc de mâini ne-ar vorbi
la recepție într-o limbă străină

totul ar fi intim între noi

am ieși apoi împreună și am traversa
șoseaua în urma noastră vitrine
ar exploda în stația de autobuz

LM 20.

– la capăt –

ai ajuns la capăt
acolo unde nu mai ai voie să schimbi
plăcuțele de ceramică din vestele antiglonț

după standardele lor ai ratat cam tot
ce se putea rata ai dezamăgit exact
atât cât se putea dezamăgi ai acum
greutatea unui bărbat bolnav
care mănâncă măcește

oricâți bani ai face oricâți prieteni
ai avea nu mai contează doar
afganistanul e totul
loc destul
pentru sprijinit mitraliere

mai poți rămâne aici cât vrei
cineva spală cabina unui tir în spatele tău
mai poți rămâne aici

dâre de benzină

patru și șapteșpe dimineața

în spatele meu huruitul fabricilor de bere
din care ies oameni mirosind
puternic a drojdie

cu cât mă îndepărtez mai mult
fabricile de bere cresc se multiplică
se subțiază prind conturul unor balize albăstrui

și la celălalt capăt sunt eu
după câteva ore de dormit prin trenuri
la patru și paișpe dimineața
încerc inutil să îmi scot bani
de la bancomat și
un bărbat care păzește terasa
mă privește buimac

autobuzele cu primul schimb de subteran
încep deja să se miște dube înalte
umplute până la refuz

frica nu trece

mă bați prietenește pe umăr și
nu am curajul să strig
așa cum ar trebui frica nu trece
când din stomac îți ies paie și
știi cât de aproape ești

ai alerga de la un capăt la altul al
acoperișului într-o singură noapte și acolo
la capăt te-ai opri bărbați ar ieși
în stradă s-ar strânge în
jurul tău și te-ar privi te-ar
obliga să tragi din țigările lor să bei
din paharele lor și apoi
te-ar lovi peste față

e ca și cum până la inima mea s-ar fi trasat
sute de dâre subțiri de benzină și la capătul
celălalt cineva m-ar privi în ochi

aparate radio

nu mai vreau să stau aici
cercuri mari de fier îngroașă pereții
prin care ne privim pe furiș

ia-mă acasă aici
vor să mă facă să tac
să memorez cuminte
zgomotele aparatelor radio

uneori când te privesc e
ca un semn pentru ei
se ridică și încep să mi se
târască pe abdomen

îți cer să mai rămâi câteva zile
o să desfacem împreună etichetele
de pe borcane și o să le
căutăm alte capace

izbucnirea alarmelor în parcare

urmăresc la televizor scurtmetraje
las să pătrundă în cameră
dâre de soare și un fum gros

firicele de praf se lipesc
de ecranul laptopului

exersez tot mai mult
în ultimele zile
anticipez cu exactitate izbucnirea
alarmelor în parcare

pot să rămân așa ore în șir
în apartamentul ăsta neaerisit
până să mă ia de-a dreptul frica

peliculă

ventilatoarele din camere
se opresc în același timp
păpădii mari de sulf le acoperă
și îți alunecă pe tastatură

poți să ghicești în spatele lor
amenințările sticlele sparte
lovind pereții și rămânând acolo
ca niște țipete de nisip

poți să ghicești cum se acoperă
femei bătute cu role de film
cum se apleacă și-și trec picioarele
prin funingine

și când ieși din club să îți taie calea
bărbați în halate mirosind a săpun

bosnia cartier

cine ești tu care mă judeci
cine ești tu care poți opri cu un singur
cuvânt despre boală toată istoria locului

bosnia nu e un loc unde
se construiesc supermarketuri
nici băieții înalți nu își strâng pliurile
parapantei pe holurile căminelor

câțiva puști obosiți sunt adevărații
insomniaci strălucitori ai locului pe ei
diminețile îi găsesc lipiți de vagoanele goale
sau coborând în oraș sacii de cărbuni furați

lor și numai lor bosnia li se pare o boală
străină și stăruitoare

despre moartea sătulă de ape

limba noastră se învață cu fruntea
lipită de liniștea asfaltului
de cele mai multe ori primim
cu răbdare apăsarea convoiului de șenile

femeia care șterge mesele
ne-ar putea fi mamă
o vom ascunde în spatele atelierelor
o vom lăsa să urmărească de acolo
mișcările sacadate ale decantoarelor

împărțim cu toții
gustul rușinii în zilele când
marea moartă încă mai trece printre
blocurile noastre rusești cu două etaje

după explozii

nu i-a urmărit niciodată
frica de întuneric

cazematele lor sunt pline de cutii
de amigo în care ascundem
bucățile de carbid

copilăria noastră e strânsă toată
într-o
cameră de aeraj

uneori după explozii
unul dintre noi are voie
să rămână mai mult afară

prietenii despre care nu mai știi nimic

lui bogdan

doar atât îți mai datorez
să mă întorc și să te văd din nou
jucând cărți cu picioarele ridicate pe bord

camioane mari gonesc deasupra noastră
prietenii despre care nu mai știi nimic
se pregătesc pentru misiuni speciale
studiază undele transmise de delfini

sprijinite de portiera mașinii
la ultimele înmormântări râdem tot mai tare

cu peștii

umerii lor coborau liniștiți
în valea morilor de frunze
frigul le usca jumătatea dreaptă
umerii lor s-au oprit
s-au pus jos
au scos pâinea și peștii și berea
au rupt cu mâinile capetele peștilor
și i-au mâncat
au băut bere și au râs
apoi cineva a scos un laptop
s-au ridicat
au strâns firimiturile
și au plecat mai departe

ruşii din colţ

andreea fumează mult
muzica rusească i se scurge
printre degete şi îi albăstreşte fumul

două fete de generală joacă biliard
şi spuma zilei ăsteia
începută fără cafea
undeva la marginea oraşului
le face să pară mult mai înalte

simona poartă uniformă alb-negru
peste câţiva ani
o să bea şi ea ceai aici
o să joace şi ea biliard
şi ruşii ăia din colţ
o să-i urmărească atent mâinile

basarabia legoland

trei bărbați cu burțile îngroșate
vor da până la urmă buzna în cameră
și oasele cuiva o să trosnească scurt
ca niște poduri din orașele lego
în care pot doar să strig

că nu recunosc pe nimeni în poze că nu ies în stradă
că nu îmi tai părul că nu sunt cetățean de onoare
că nu mă cheamă andrei valeriu serghei mihail

că zebrafoanele nu vorbesc niciodată prostii nu spun
niciodată cu voce tare revoluție tancuri tineri spital tighina
coca-cola coca-cola light coca-cola zero

că dacă cineva îți sparge capu' cu o bucată de asfalt
o să-ți rămână o crustă maronie

că în schimb un glonte nu e la fel de cuminte
se rostogolește prin creierii tăi
bate din palme și râde

azi noi dormim în patul ei

simona crede că istoria
universală e mai importantă

în ochii ei migdalați e o bucurie
simplă și toate lucrurile universale
au puteri magice

vorbele noastre ca niște cărți
poștale din orașe străine și vechi

acolo copiii cuminți nu
trebuie să doarmă niciodată
singuri

a cincea cameră

marile filme ale indiferenței

sunt prima femeie corespondent
de război prin ochii mei
se derulează toate marile
filme ale indiferenței

ne căutăm din nou prospețimea
creștem discursuri despre libertate
ca maci printre șinele de tramvai

scrumăm împreună în cutii
de zykllon B gazul cadou
și asta ne face fericiți și moi

încet încet învăț să împart
apropierea în două țigări și o
lanternă chinezească

a cincea cameră

îmi explici elementele de siguranță
ale pașaportului românesc
și eu îmi imaginez explozii
bruște în câmpuri imense de rapiță

secvențele dintr-o copilărie
în care am fi putut fi prieteni buni
cicatricile lungi de pe genunchiul
meu drept

străbatem câmpuri de mine cu aroganța
baloanelor de săpun
suntem cu adevărat liberi doar în camera asta
aici avem bani și cafea și țigări
putem pierde zile întregi

și la sfârșit să desfaci doar primul
nasture de la gulerul cămășii
să îmi scrii

îmi place că lucrezi cu legea
te simt mai aproape

stau în fața ta și tac

oricât te-aș aștepta tu nu
te mai poți întoarce

locuiești acum într-un oraș
din filmele lui almodóvar acolo
îți plătești rata la mașină joci jocuri
de strategie sau adormi
după tura de noapte

stau în fața ta și tac

pe dinăuntru sunt de fapt
un punct de frontieră în care
trei imigranți arabi răspund
cu greu în engleză

nu avem nimic în comun

bărbatul care îmi atinge trupul
nu e puternic și nici bun

îi citesc din poemele erotice
ale lui cummings și îi scutur
scrumul de pe picioare
când conduce

noi doi nu avem nimic în comun
în afară de ecusoane

casa noastră – un desen în cretă colorată pe asfalturile din haga

să faci bani mulți
să fii în sfârșit fericit

să devenim amândoi tandri
ca două
dâre de benzină

sunt pariul pe care nu aveai cum să-l pierzi

faci masaj pe țigări colegelor de la lucru
mi le imaginez ca niște femei cidru
puternice și interesante

uneori mă tem că ele m-ar putea
recunoaște și atunci îmi acopăr
sânii cu articole lungi despre
misiuni în străinătate

sunt pariul pe care nu aveai cum să-l pierzi
limba mea a devenit o broască de pânză
și acum înghite zgomotele
din casa asta pustie

te aștept ca pe un glonte
de calibru mic
țintindu-mi tâmplele

Cuprins

LM

LM 1. – primele zile – 7
LM 2. – alergi – 8
LM 3. – numai zgură – 9
LM 4. – să nu tresari – 10
LM 5. – unul la patru ani – 11
LM 6. – vene calde de cauciuc – 12
LM 7. – ștampile pe ordinul de serviciu – 13
LM 8. – numărul de pași până în fața formației – 14
LM 9. – nopțile interzise – 15
LM 10. – 32 de grade – 16
LM 11. – să nu uiți – 17
LM 12. – cămăși albastre cu epoleți – 18
LM 13. – la un alt etaj – 19
LM 14. – rămân aprinse doar becurile de control – 20
LM 15. – încă te temi – 21
LM 16. – suntem în cluj – 22
LM 17. – pas – 23
LM 18. – după ora stingerii – 24
LM 19. – într-o limbă străină – 25
LM 20. – la capăt – 26

dâre de benzină

patru și șaptespe dimineața 29
frica nu trece 30
aparate radio 31
izbucnirea alarmelor în parcare 32
peliculă 33

bosnia cartier 34
despre moartea sătulă de ape 35
după explozii 36
prietenii despre care nu mai știi nimic 37
cu peștii 38
rușii din colț 39
basarabia legoland 40
azi noi dormim în patul ei 41

a cincea cameră
marile filme ale indiferenței 45
a cincea cameră 46
stau în fața ta și tac 47
nu avem nimic în comun 48
casa noastră – un desen în cretă colorată pe asfalturile din haga 49
sunt pariul pe care nu aveai cum să-l pierzi 50

BC

WWW.BUSINESSCOVER.RO
Portal către calitate, nu cantitate, informație, nu zvonuri.
Un proiect unic pe piața românească, ce combină cu inteligență seriozitatea jurnalismului autentic cu *social media*.

Contravaloarea timbrului literar se virează în contul
Uniunii Scriitorilor din România
NR. RO44 RNCB 5101 0000 0171 0001
B.C.R. UNIREA | BUCUREȘTI

Un spațiu disciplinar, depresiv, amenințat de gloanțe, pândit de moarte – o zonă biografică marcată de absolvirea LM-ului. Teama care străbate volumul, ca o venă subțire, trădează fragilitatea de care literatura ultimelor decenii are atâta nevoie. Debutul poetic al Anei Pușcașu este – probabil – cel mai așteptat (și mai reușit) din zona Timișoarei, în ultima vreme.

Moni Stănilă

Ce-ți rămâne de făcut atunci când ești numărat „după gloanțe", când ajungi să asociezi cele mai bune vremuri cu „primele defilări", prin fața ochilor ți se derulează „toate marile filme ale indiferenței", iar în loc de cer nu mai reușești să vezi decât „sute/de mii de cămăși albastre cu epoleți"? Nu-ți rămâne altceva decât să ratezi „tot ce se putea rata", asta e lecția pe care o învață atât de bine și o predă, iată, mai departe, fără greșeală, fosta elevă a L(iceului) M(ilitar). Deși pare imprimat pe o bandă magnetică, iar limbajul este în esență unul sever, discursul „pedagogic" din *te aștept ca pe un glonte* lasă să se strecoare printre rânduri suficient din emoțiile, respirațiile sau ezitările instanței emitente, astfel încât abilitatea celei aflate la pupitru să devină de necontestat. Pentru că, da, Ana Pușcașu convinge fără probleme, indiferent dacă scrie despre identități furate, manevre sterile, război, iubire sau ratare.

Cristina Ispas

ISBN 978-606-8342-50-4
9 786068 342504

casa de Pariuri literare
www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro